

Đề bài

Tả cảnh đầm sen
vào mùa hạ mà em
từng được biết qua.

Bài làm

Con đường đi học của em ngang qua một đầm sen rất rộng. Bởi vậy, em đã được chiêm ngưỡng cảnh đầm sen suốt bốn mùa trong năm. Nhưng đẹp nhất vẫn là đầm sen mùa hạ.

Nhìn từ xa, đầm sen mênh mông trải rộng trước mắt chỉ thấy rập rờn lá sen uốn sóng. Những chiếc lá chao mình đong đưa như làm duyên với gió. Lại gần, ta thấy rõ hơn, đan xen với những lá sen xanh mát là những búp sen, những bông sen hồng tươi như cặp môi của em bé gái. Gió làm đung đưa những lá sen, làm nghiêng nghiêng những nụ sen, làm sóng sánh những bông sen đang nở và làm lả tả những cánh hoa đang tàn. Đứng trên bờ lúc ấy, khẽ nhắm mắt lại, ta sẽ cảm nhận hết được hương thơm thanh mát của đồng quê Việt Nam. Hương sen không gắt như hương nhài cũng không nhạt nhòa, lãnh đạm, nó nồng nàn, say mê mà vẫn vô cùng dịu dàng thanh thoát.

Nếu được ngồi trên một chiếc thuyền thúng bơi giữa đầm sen là tuyệt nhất. Những thân sen mảnh mai có vô vàn chiếc gai nhỏ, đi không khéo chúng xước vào da khiến ta có cảm giác buồn buồn, nhột nhột. Những chiếc lá sen rợp mát tạo thành một mái che tuyệt vời giữa trưa hè oi ả. Bơi thuyền giữa những thân sen còn có một niềm vui thú nữa đó là được tận tay chạm vào nguồn gốc của những hương thơm nồng nàn. Lá của sen, những chiếc lá già có màu xanh thẫm còn những chiếc lá non lại mang một màu xanh nõn nà dịu mắt. Lá sen già tỏa rộng hình tròn giống như một chiếc nong con còn lá non lại cuộn mình như chiếc kén sâu. Trên mặt lá phủ một lớp lông măng tí ti. Bao nhiêu hạt mưa sa xuống, lá sen đều nâng niu giữ lại rồi chờ gió đến mà chao nghiêng trút rất nhẹ nhàng xuống đầm. Hoa sen cũng có hoa “non”, hoa “già”. Hoa “non”, ấy là những búp sen chưa nở, các “bé” còn ngại ngùng nên vẫn chúm chím những cánh hồng mon man. Sen “già” là những bông hoa đã xòe cánh khoe sắc màu tươi tắn, khoe cả đài sen, nhị sen vàng thắm. Cánh sen rất mịn, không một gợn nhỏ, trơn láng, đây là nơi lưu lại những hạt sương đêm mong manh. Chúng khum khum như chiếc thuyền con nên khi sen tàn, cánh rơi xuống vẫn nổi lênh đênh trên nước. Phấn hoa vàng tươi, những hạt bụi vàng thanh khiết. Thật đúng như bài ca dao:

“Lá xanh bông trắng lại chen nhị vàng

Nhị vàng bông trắng lá xanh”.

Chỉ có khác, sen ở đầm làng em là sen hồng thôi! Nhưng sắc hồng của cánh, sắc vàng của nhị càng làm bông hoa nổi bật giữa bát ngát màu xanh của lá.

Mỗi sáng sớm, giữa dòng nước đầm lại khe khẽ vang lên tiếng chèo khua mái của những người chủ đầm sen, họ đến hái hoa sen để bán hoặc để ướp

trà. Lúc ấy, đầm sen vẫn còn đang mơ màng trong lã đẵng sương mai. Càng gần về trưa đầm sen càng nhộn nhịp. Lúc ấy là tan giờ làm đồng, ai cũng muốn lại gần đầm sen nghỉ ngơi một chút, hít vào lồng ngực hương sen mát lạnh. Những chú bé con thì thích thú ngắt những chiếc lá sen xoay tròn trên đầu làm ô che nắng...

Đầm sen là một hình ảnh đẹp của quê hương em. Dẫu ngày nào đi học em cũng qua nơi này nhưng chưa bao giờ em hết thích thú ngắm nhìn vẻ đẹp của nó.